

בייאור בדרכך אפsher

גם-כן, ונגטער על כך שהיה צריך להתייג ולטרוחה בעודם בא 43
הדבר בנקל, ואמר לו "הארין"¹ לאפה פמחת את האנור ולאחר 44
הפתיחה והחתלה, העשה הדבר נחלת הכלל והרי לנו הוכחה נוספת עד כמה 45
גדול וחשוב עניין שתיחת הצינור. וכן מאיינו² דוגמה נוספת לעניין 46
הה של חשבות הפתיחה והחתלה 47

בהתהנתה המגיד מעמידו, 48
תלמידיו וממלא מקומו של הבעל-שם- 49
טוב, שפֶשְׁגַּפְלָה לו איזו השגה 50
והבנה בענייני תורה במחוז קהה 51
או מהר בפה ומבטאת את הרעיון 52
החדש שנפל לו בדיורו לאחרים, כדי 53
לממשיק את הפשגה והחייב 54
אותה לידי גלו עווולים הזה עלה- 55
ירדי לדברו בפה, שאנו יכול 56
גם אחר שגמץא בסוף 57
העולם ובודאי לא שמע את הרעיון 58
מי המגיד להשיג השגה זו 59
שגילו המגיד עלי-ידי גייעתו 60
בטורה, כיון שסביר גמישבה 61
בעולם כו' ואילו המגיד לא היה 62
מגלת את הדבר, אלא היה אותו למד 63
מסוגל לעמוד על כך בכוחות עצמה. 64
ומכל הדוגמאות הללו יובן גם בעניינו, 65
הביאור כיצד יציאת מצרים מהוות 66
הכנה לגאולה העתידית, למורת שאין- 67
עור בינהם. 68

ומאי גודל העניין דפתימתה 69
האנור של גאולה שנגעשה 70
ביציאת מצרים, הרי זה גם 71
הכנה ונתינת פח לגאולה 72
העתירה שתהיה נעלית יותר 73
באין-עדוך. 74

ועל-דרק-זהה בוגע למתן- 75
תורה שהוא הפטכלית והמטרה 76
דיציאת מצרים, מנצר לעיל, 77
שהוא הכנה ונתינת פח גם 78
לගלו פגימות התורה שיתגלו 79
לעתיד-לבא בגאולה השלימה, אף 80
שהגileyו שיהיה לעתיד-לבוא נعلاה 81
לאין שיעור מהגileyו כתה, כפי 82
שם משיך ומברא. 83

(והשלון עורך) שטרח ויגע על הבנת עניין בתורה עד שבא על 41
פרוש איזה מאמר, ואחר-כך שמע אותו פרוש מאחרים 42

בייאור בדרכך אפsher

1. יאир שאמר לגינאי נבניא, לנחו שקרה אינאי חלוק לי מימיך
2. כדי שיכל להוכיח את הנحو בדרכו למצווה פדין שבויים, ומלחק לו הנحو
3. מימי ורבי פנחס בן יאир עברו, שזיהו בענין קריית ים-סוף³
4. כאשר בני ישראל עברו תחוך הים ביבשת ביציאת מצרים. וכך אורה, איך
5. יפקן שענין של נס גודל בזיהה,
6. שבהתאפס吟חד משה רבינו לגינאי נהרא, חלוק לי מימיך, וחילק לו מימי
7. וששים רבו אישראל, היה זה
8. קריית ים סוף דבר פלא וחידוש שזיהו בענין בזיהה, שבהתאפס吟חד משה רבינו
9. גדול ועצום, והוציאך לזה רוח
10. קדמים" משב רוח מורה באופן
11. מיוחד עלי-טבעי וגוי - פועל רבי
12. רבבי פנחים בון יאיר לבדו וגם
13. בשכilio בלבד געשה נס שיכל לעבור
14. בתוך הנحو ביבשה?
15. אלא, שלאחר פתיחת האנור
16. בקריתם שם-סוף על-ידי משה
17. רבנו ובני ישראל, היה יכול
18. להיות עניין זה גם עלי-ידי
19. רבבי פנחים בון יאיר כי לאחר
20. פתיחת הצינור בפעם הראשונה, יותר
21. קל לפועל את הדבר. וקיים גם
22. פרוש הבעל-שם-טוב⁹⁹ במאמר רז"ל¹⁰⁰ כל
23. במאמר רז"ל¹⁰⁰ בוגרא כל
24. בוגר נזון בשביב חניא
25. בוני, הוא רב חניא בן דוסא (ובלשון
26. הגמורה: "בכל יום ויום בת-קיימל עוצאת
27. מהר הורב ואומרת כל הנולים כו"ל
28. ניונין בשביב חניא בני, וחניא בני די
29. לו בקבחוין מערב שבת לרבר
30. שבת) ש"שביב" הוא אנור,
31. נמשקה בעולם כו'. ומצד גודל העניין דפתימתה
32. הפעע של השפעת הפונסה
33. ליעולם. ובמאיר¹⁰¹ הבעל-שם
34. טוב שגן הוא גם בונגע שתהיה נעלית יותר באין-עדוך.
35. ועל-דרק-זהה בונגע למפנ-תורה שהוא
36. הפלית דיציאת מצרים, שהוא
37. הצינור, ולאחר מכן הדבר יכול לבוא
38. לאחרים במקל בידוע¹⁰² בשם
39. קרב בית יוסף⁴ ובוייסוף קאו
40. מהבר ספר בית יוסף על היטור
41. (והשלון עורך) שטרח ויגע על הבנת עניין בתורה עד שבא על
42. פרוש איזה מאמר, ואחר-כך שמע אותו פרוש מאחרים
43. (100) ברכות י, ב. (101) שם סדרנו". (102) ראה חותמת אן"ך להחיד"א משלו ג. תורה מנהם - סה"מ שם הערכה 16.
44. וש"ג. (103) ראה מאמרי אדה"ז הקיצרים ע' תсад. (104) תוי"א שמות מט, א.

96) ראה "הימים יום" - י"ז שבט. (97) לשון אדה"ז בלקו"ת תורייע כב, רע"ג. (98) בשליח יד, כא. (99) כתיר שם טוב ס"ה.

סדרנו". (100) ברכות י, ב. (101) שם סדרנו". (102) ראה חותמת אן"ך להחיד"א משלו ג. תורה מנהם - סה"מ שם הערכה 16.

וש"ג. (103) ראה מאמרי אדה"ז הקיצרים ע' תсад. (104) תוי"א שמות מט, א.